

La fertilització del pèsol proteaginós

La fertilització del pèsol proteaginós es realitza abans de la sembra del cultiu. Aquest cultiu no necessita aportacions de nitrogen. Només requereix adob amb fòsfor i potassi.

Es recomana
NO APLICAR DEJECCIONS RAMADERES
en el cultiu de pèsol.

Nitrogen (N):

La planta de pèsol obté el nitrogen que necessita del sòl i fixant el nitrogen atmosfèric. En les arrels de la planta es formen uns nòduls per la simbiosi amb bacteris (*Rhizobium leguminosarum*). Aquests capturen el nitrogen atmosfèric i el posen a disposició del cultiu, que d'aquesta manera **no requereix fertilització nitrogenada**.

Si s'apliquen dejeccions ramaderes al cultiu de pèsol, s'està aplicant N, que el cultiu pot obtenir per altres vies. El cultiu també pot absorbir aquest N, però, a la pràctica, **s'afavoreix el creixement de les plantes adventícies**, que no poden fixar el N atmosfèric i **que competeixen amb el cultiu**.

Fòsfor (P) i Potassi (K):

El cultiu és mitjanament exigent en aquests dos nutrients. La dosi de nutrient a aportar depèn, bàsicament, de tres factors:

1. El rendiment esperat.

A major rendiment, majors necessitats en nutrients.

2. Maneig de la palla en els cultius anteriors.

Si s'incorpora la palla al sòl, s'està retornant més del 60 % del K que el cultiu ha extret i permet reduir les aportacions de K que caldrà fer amb l'adob.

3. La riquesa del sòl en P i K.

En general, en sòls amb nivells alts de P i/o K es poden reduir les aplicacions entre un 20 % i un 30 %. En els de nivells baixos es requereix incrementar-les en un percentatge similar (20 % - 30 %).

Pèsol proteaginós amb nòduls en les arrels, formats per la simbiosi amb bacteris. Foto: IRTA Mas Badia.

El cultiu de pèsol només requereix, si és el cas, aportacions de fòsfor i potassi, normalment en fons.

Aportar fertilitzants amb nitrogen pot afavorir més el desenvolupament de males herbes que el del propi cultiu.

La dosi de fòsfor i potassi a aportar al cultiu dependrà, bàsicament, de la producció del cultiu, el maneig de les restes de collita i la riquesa del sòl.

De forma orientativa, les dosis de P i K a aplicar en el pèsol són les de la taula de sota, considerant que es tracta d'un sòl amb un contingut mitjà en P i K.

Rendiment esperat del pèsol proteaginos (kg/ha)	No s'incorpora la palla		S'incorpora la palla	
	P ₂ O ₅ (kg/ha)	K ₂ O (kg/ha)	P ₂ O ₅ (kg/ha)	K ₂ O (kg/ha)
2.000	20	40	20	25
3.000	30	65	25	40
4.000	40	85	35	55
5.000	50	105	40	65

Dosi de fòsfor i potassi (kg/ha de P₂O₅ i K₂O) a aportar a un cultiu de pèsol proteaginos, segons el rendiment i el maneig de les restes de collita, per un sòl amb un nivell normal de P i K.

Recorda

- ✓ En sòls rics en P i/o K, es recomana reduir aquestes dosis en un 20-30 %.
- ✓ En sòls amb nivells baixos de P i/o K pot ser convenient augmentar les dosis orientatives de la taula anterior en un 20-30 %.

En el cas de parcel·les en que normalment s'hi apliquen dejeccions ramaderes o altres fertilitzants orgànics i en la que, almenys, dos de cada tres anys (o proporcions similars) s'incorpora al sòl la palla i restes similars del cultiu: **NO CAL APLICAR P i K** al cultiu de pèsol.

Autors:

Joan Fañé Bolibar
Francesc Domingo Olivé

joan.fane@irta.cat
francesc.domingo@irta.cat

IRTA Mas Badia
IRTA Mas Badia

IRTA